

ALBINA

Prenumeratiuni se facu la toti dd. corespundinti ai nostri, si de a dreptulu la Redactiune Stationsgasse Nr. 1, unde sunt a se adresa si corespundintiele, ce privescu Redactiunea, administratiunea sau expeditiunea; cate vor fi nefrancate, nu se vor primi, era cele anonime nu se vor publica.

Pentru anunturi si alte comunicatiuni de interesu privat — se raspunde cate 7 cr. pe linia; repetitiile se facu cu pretiu scadutu. Pretiulu timbrului cate 30 cr. pentru una data se antecipa.

de doue ori in septemana: Joi-a si sâmba'ta; era candu va pretinde imbului'a materiilor, va esi de trei sev de patru ori in septemana.

Prețulu de prenumeratiune,
 pentru Austria:
 in intregu 8 fl. v. a.
 semestrate de anu 4 fl. v. a.
 lunar 2 fl. v. a.

pentru Romania si strainatate:
 in intregu 12 fl. v. a.
 semestrate de anu 6 fl. v. a.

Budapesta, in 4/16 dec. n. 1873.
 Am anuntiatu la rondulu nostru, ca amintatea si crisele urmate dintr-unu pe domni de la putere in Ungaria, sa intreprinda revisiunea bugetulu nostru pentru anulu 1874.

Lucrulu s'a terminatu in comisiune, ieri decurge cu mare intetire desera in Casa. Dar — dorere, rezultate pre langa tota bun'a intentiune a comitatiului comisiunei, precum dora si a unu mai multi deputati, totu nu este felu mangaiatoriu!

Ce e dreptu, s'a redusu — cu mai multo millione rubricile speselorului preliminaru, si ast'a ar fi unu cascigu; dar insa alta parte, mai in asemenea mesura a aduitu a se reduce si rubricile venitelor preliminaru. Si asi'a in resumatu generale, dupa toate reducerile — eta cum sta cu acelu bugetu reveduutu.

Deficitulu pe 1874 remane 627,320 fl.

Catra acosta in sa mai e de acoperit o detoria flotante, facuta in anulu intei, si de asemenea reste de creditu de pe acestu anu, impreuna in suma de 30,709,175 fl.

Astfelu avendu a se face ingrigire pentru o acoperire in totale de 3,636,495 fl. v. a. adeca multu mai multu, de catu imprumutulu celu nou se dea spre dispusetiune guvernulu nostru in acesta-si timpu, fiindu unu imprumutu — de 153 millione — alatu pentru cinci ani, si asi'a darsandu-se dintr'insulu pe unu anu abia peste 30 de millione.

De aci este — marea ingrigire, ce se tiene cuprinsi pe cei mai priceputi si mai seriosi dela guvernulu, si cari pre langa aceea ca cu ne-adormita mintia — lucra la o reductiune multu insemnata a bugetulu, paralelu au pututu a se ocupa si de ideia unu nouu imprumutu, inca de acuma, pentru anulu intei.

Budapesta, in 15 dec. n. 1873.
 Raru lucru este, candu noi ne ocupamu stările si intemprările — dulcei nostre

Romanie, asi'a dise „libere“; — nu ca nu ne ar interesa acelea, — oh Dómne bunule, dar cum se nu ne interesedia si pre interesedia! — pentru ca — bune si bine, la unu cugetu curatu — nu pre avemu se spunemu, er cu rolu — nu ni place se machimu — nici pre cei din coci, nici pre cei din colu — ai nostri; dar mai pucinu in sa se inbucuramu anim'a contrariilor de morte ai Romanismului. Critice si admonitiuni guvernulu din Bucuresci, i facu destule, dorere fora folosu, vr'o 30—40 de foi de din colu!

Totusi cate o data, candu vedemu cata retacire si sinamagire pre grósa, nu potemu se nu ni redicamu vocea si noi, reflectandu pe frati ce — par' ca mergu cu ochii legati, oblu spre prepaste, ca se bage de sema, ca — mergu reu. Din asemenea cugetu fratiescu cauta se inseramu o asemenea reflexiune si asta data.

Cu ocaziunea desbaterei in Camer'a deputatiloru a supra proieptulu de Respensu la cuventulu de tronu, dlu min. de esterne V. Boerescu, vrendu a combate pre dd. M. Cogalniceanulu si Nicol. Ionescu, cari au trasu la indoiela, ca relatiunile cu puterile straine ar fi din cele mai satisfactorie, — s'a servitu de urmatoriulu argumentu:

„Cumca relatiunile nostre cu puterile straine sunt satisfactorie, este afirmarea guvernulu, conforma adeverulu, — si nu avemu de catu a ne felicitu de acestu adeveru.“

„Este forte adeveratu, ca puterile straine ni-au aretatu forte mare buna vointia si multa incedere in starea de astadi a Romantie. Si canlu acosta stima si incedere assiste, relatiunile — nu potu fi de o catu satisfactorie.“

„Si — sciti care este caus'a acestei stime, a acestei incederi, de care Romania se bucura in strainatate? — Este — stabilitatea, de care ne bucuramu de trei ani.“

Pentru bunulu Ddiu! Apelamu la consciinti'a de romanu a dlui Boerescu; puna man'a pe anima-si asculte vocea aceleia, iea intr'ajutoriu esperiinti'a vechia si mai noua, si — cutedia a afirma, ca — Romania si Romanismulu, in strainatatea de care e vorba, adeca in Austro-Ungaria, Prussia si Turcia — se bucura de simpatia si buna-vointia!

Ca dora deca am ave acilea simpatia si buna-vointia macar numai catu e unu graunte

de mustariu, nu ni-ar impede ca sistemate-siminte progresulu, cultura, dezvoltarea nationale — din coci, casi din colu.

Multu ne prinde mirare, cum unu guvern patrioticu, pote se cróda si se invóce atestatele strainiloru, despre starea tieri portarea sa, er multimea de vaierari si lansori, ce se redica de prin tote partile tari, chiar datele positive ce are la mana despre — finantiele rolu, instructiunea publica — miserabile, chiar justitia — in trista decantia, — le desconsidera!

Dar — am mai spus si aretatu inca lta data, stimabilei „Presse“, la o asemenea caziune, ca — tocmai din aceea aparitiune, umca strainii, principalminte contrari ai romanismulu, ne lauda si ni descoperu plásera lor pentru portarea nostra, urma evidentminte ca — mergemu spre reu, ca — ne porzimu reu pentru adeveratulu interesu alu nostru!

Au nu vede dlu Boerescu, si intregu guvernulu de adi din Romania, ce urmari a inuau pe Ungaria, dupa o stabilitate de siapte ei, laudata si redic.ta pana la alu sptelea ceru — juru imprejuru in strainatate?!

Vai si er vai! Dar de ce se ne facemu di orbi si nepricetori, candu ochi avemu, er si minte ni-a datu Ddiu! — Desteptate domniloru si fratiloru, pana nu e pre ardui!! —

Budapesta, in 3/15. dec. 1873.
 Se ni insemnamu bine o intemprare mai buna in politica; caci ea — mane-poimane pote se ni fie de argumentu in luptele nostre.

Este scitu ca, dd. centralisti-constitutiunali, moderni, caroru adeca s'a datu — din coci si din colu — puterea discretiunaria in mani, si cari prin acosta, folosindu-se de tote medilócele licite si nelicite, pururia si sciuface majoritate in dietele — atatu cele centrali, catu si cele provinciali, — este scitu ca, condamna ca unu ce neconstitutiunali si chiar absurdu — passivitatea minoritatiloru, adeca tactic'a natiunaliloru federalisti si opusetiunali, prin carea ei, vedindu-se cu forti'a si insielatiunea redusi in reprezentantiele legelativi si convingendu-se, ca cu ar-

gumente, macar catu de puternice si elocinti i facia de conspiratiunea si interesele particulari ale clici de la putere — nemicu, dar chiar nemicu nu se pote ajunge intru interesulu comunu alu tiereloru si poporaloru, — as parasitu campulu constitutiunei false, si s'au pusu a combate reulu pre campulu multu-pucinu mai largu si mai liberu alu publicitatei!

Dar acuma ce se vedi?! In Dalmatia, dupa unu picuti de administratiune mai onorabile, la cele din urma alegeri pentru Diet'a provinciale din Zara, succese natiunalliloru, adeca — propriamente poporul dalmatinu, a reesi cu majoritate peste doue treimi! Resultatulu fu, pre firesce, ca majoritatea natiunale incepu a sollicitu desfacerea Dalmatiei de cãtra Austria-cisaltana si alaturarea ei la Croatia si Slavonia, la Regatul tri-unitu, carele si asi'a se intitula alu „Croatiei, Dalmatiei si Slavonie.“

Minoritatea italiana si germana, esita de prin cate-va orasie litorali, firesce luandu aerulu austriacu-centralisticu, (NB! intocmai casi italianii fumeni cu magiarismulu!) se puse din tote puterile a combate — legitimele si chiar legalile aspiratiuni a majoritati slave, si — vedindu ca majoritatea nu este plecata de felu a se lasa condusa seu impededata in dreptulu si interesulu seu de minoritate, intr'o buna demanetia domni pre-intiolepti, italieni si nemti, disce la numeru, si — depusera mandatele si esira din Dieta! Eta deci, ca passivitatea — nu totu de un'a este lucru absurdu.

Budapesta, in 4/16 dec. 1873.
 Este — catu se pote de — miserabile, scandalósa si ridiculósa, dar — tocma pentru acosta si interesante, istoria adunarei, convocata de I. Azente Severu, pe diu'a de 30 noemvre la Alba-Iulia, spre scopulu de a vota o adresa si a tramite o deputatiune gratulatória cãtra MSA, Imperatorele, la ocaziunea serbarii iubileului.

Se povestese acosta istoria in modu autenticu, intr'o corespundintia din Alba-Iulia, in „Gazeta Trans.“ nr. 91, sub titulu: „Conferintia oprita, permisa si — dissoluta.“ Aceste trei cuvinte o si caracterisedia deplinu.

in ochiulu din mediulu fruntii uriesiului, si-lu orbi de totu.

Uriesiulu se tredit, si ca turbatu saru ca se-lu prinda. —

III.

Uriesiulu cu manile intinse pipai'a dupa fecioru, dar acosta se retragea din naintea lui, si avendu nuci in gluga dela cabanitia, le arunca indereptulu uriesiului, ca se eréda, ca e la spatele lui, si acosta se arunca in aceea parte, si nepotendu-lu prinde, urla de ne-casu, de se cutremurau paratii.

Prin acosta viclenia, feciorulu strabatusse pan' la usia, si esindu arunca de nou nuci in prejma usiei, era uriesiulu grabi cãtra usia si nepotendu pune man'a pre elu, de mania scóse usi'a din tict'oni, si esal in curte.

Uriesiulu ciulita, ca dora lu-va audi, era tenerulu, de frica, nu cutesa nici se resufle, ca nu cumva se-i semta locul si se se arunce asupra lui, — dar uriesiulu nu potea se-lu simta, pentru ca oile balaiaru.

Uriesiulu se cugeta atunci, ca se sloboda turm'a din curte, caci astfelu va pune man'a pe fecioru, — si descuiandu lacatulu de pe pórtu, pipai' oia dupa oia, si slobodi oia dupa oia afara, standu in mediloculu pórtiei.

Tenerulu vedendu acosta, afla cugetulu uriesiului si tai'a berbecelu cu bitiele cele mai mari, se imbraca in pelea de berbecu, si amblandu in patru picioare se baga intra oi si asi'a ajunse si elu la pórtu, si uriesiulu pipa-

FOISIÓRA.
 Descoperiri mari.
 (A XI. poveste populare romana.)

Uriesiulu cu ochiu in frunte.
 I.

A fost odata unu omu, si a avutu trei fii si o turma mare de oi, si si-a tramiasu fii cu oile la campu se le pasca, si candu plecatu feciorii, tat'a li-a diasu: „Mei! se spunu ceva, si se me ascultati. Daca ve a cineva nóptea, se nu-i raspundeti, caci fricu de voi.“

„Bine“, disera feciorii, si s'au dusu cu oia, si o pascura diu'a si nóptea pre campu prin padure.

Abia trecura cateva dile, si intr'o nópte era unu glasu puternicu strigandu: „Mei feciorii!“

Celu mai teneru dise: „Aid' se-i raspundem!“ era celu mai mare i grai: „Au nu-ti ai minte de aceea ce ni-a spusu tatalu nostru, ca daca ne striga cineva nóptea, se ni raspundemu?!“ Si la aceste vorbe tacura si trei.

Abia trecu catu-va timpu, si era se audi unu glasu puternicu: „Mei feciorii!“

Celu mai teneru dise a dou'a óra: „Aid' ni raspundem!“ Si atunci celu medilocu se ascutu a minte de svatulu tatalui loru, si se raspunda.

Mai trecu catu-va timpu, si se audi a trei-a óra glasulu puternicu: „Mei feciorii!“ si celu mai micu i raspunde: „Eca-ne! aci suntemu!“

Atunci omulu cu glasulu puternicu delocu grabi la ei, si li se areta la focu unu uriesiu cu ochiu in frunte, si li porunci: „Alegeti-mi berbecelu celu mai mare si mai grasu, si frigeti-lu, caci am fóme!“

Feciorii, candu-lu vediura, se spariara, si acuma pricepura svatulu tatalui loru, si tremurandu de frica, i-au friptu berbecelu celu mai bunu.

Uriesiulu se asiedia diosu langa focu, ca se manance, si feciorii nici nu bagara se-ma pana ce uriesiulu si inghiti berbecelu.

Uriesiulu atunci se scula, si li porunci: „Adunati turm'a si o menati dupa mine!“

Feciorii clatinara din capete, si disera celui mai micu: „Vedi ce ni-ai facutu!“ si apoi sculandu-se menara turm'a dupa uriesiu, carele mergea in curtile sale.

Curtile erau incunginate cu ziduri mari, feciorii bagara turm'a inlaintu, era uriesiulu inchise pórt'a, si o incuia cu unu lacatu catu capulu de mare, si li dise: „Lasati turm'a si veniti dupa mine!“ Si uriesiulu intru in casa, era cei trei frati intrara dupa elu.

II.

Candu intrara in chilia, fratele celu mai mare dade „buna-ser'a“, era uriesiulu raspunde: „bunu vei fi tu asta sera de cina!“

Dupa aceea celu medilocu dise: „buna-ser'a“, era uriesiulu i raspunde: „bunu vei fi tu mane-sera de cina.“ In urma si celu mai micu dade „buna-ser'a“, era uriesiulu raspunde: „bunu vei fi tu poimane ser'a de ana!“

Feciorii pecurari priviau infricosiati unulu la altulu, si se vedeau inchisi in curtile uriesiului.

Uriesiulu atunci facu unu focu mare, puse o caldare mare cu apa pre focu, si li porunci: „eu me punu se me culcu, dar voi se me sculati, candu va ferbe apa?“

Foculu ardea, apa ferbea, si fratii pecurari sculara pe uriesiu. Acesta de locu puse man'a pe celu mai mare, si luandu-lu de picioare, i sparse capulu de parati, apoi lu-arunca in apa, lu-ferse si lu manca.

In alta di, uriesiulu era puse caldarea cu apa pre focu, li porunci ca se-lu scóle candu va ferbe apa, si candu s'a sculatu, a fertu pe celu medilocu, si l'a mancatu.

Celu mai micu afluandu pre acolo o cratitia (herbeica,) luá unsóra de pre apa, in carea s'au fertu fratii lui, o baga in cratitia, si o ascunse.

A treia di, pre la chindia, uriesiulu era puse caldarea cu apa pre focu, si-i porunci, ca se-lu scóle candu va ferbe apa.

„Bine!“ raspunde elu, si candu vediu ca uriesiulu a adormitu, puse cratitia cu unsóra pre focu, si candu unsóra frigea mai tare, luá cratitia de fórtu si turná unsóra

poporului, alu paritiei nationale a poporului; apoi — macar ce se cugete si ori ce foliul de iluziuni se-si face domni magiari de la putere!

In acesta deplina convictiune, noi incheiamu urandu: se traiesca candidatul de deputatu nationale alu nostru — Traianu Doda! —

ROMANIA.

Bucuresci, 30 noemvre 1873.

Domnule Redactore!

Nici odata nu am asteptatu cu atata curiozitate mesagiulu domnescu, indatinatu la deschiderea corporiloru legiuitorie, ca chiar in anulu acesta: Lucru pre naturale, pentru ca nici odata poteca nu s'a facutu atat'a sgomotu in presa si in cercuri private asupra unei cestiuni vitali, precum este cestiunea independintiei tierii nostre.

Diarielu oficiali si oficiose ale nostre, atatu de multu au vorbitu in acesta cestiune, laudandu cu mare focu politica austro-unguresca si propagandu predarea intereselor materialu ale tierii nostre, prin junctiunile cailoru ferate ale nostre, precum le doresco acesta politica, — incatu omulu superficiali altminte cugetatoriu ar fi trebuitu se creda, ca acum suntemu aprupe de a ajunge culmea fericirei in tier'a nostra, prin ajutoriulu dragutiloru de ei vecini nemtino-magiari ai nostri.

Ei bine, dar la 15 ale curencei veni cuventulu Domnitoruluu catra tieru, si elu ni spuse multe si frumoase lucruri, in a caroru desbateru nu voiu a me demite acum, in amentita cestiune in sa ne lasa in perplesitate, facendu-ne acum curiosi a sci: ce ore este caus'a, ca dupa atat'a sgomotu pre tote partile pre tote cararile, tocmu candu ar fi se fia timpulu — nu se pomenesco nimica?

Ei dar ce se vedi! candu lumea si-bate mai tare capulu, a afl'a caus'a, eta ca vine „Romanulu“ dela 24 noemvre, si ni spune ca, la Viena si Budapesta s'au schimbatu lucrurile, si ca — politica austro-unguresca nu a tientiutu aiurid, decatu a ne amagi si a ne face se damu vrabi'a din mana pentru prepolit'a dupa casa!

Eta dara, ca este drepta asertiunea, ce o am cetitu de atatea ori in diurnalulu Dvostra, ca drepturi cascade numai acel'a, carele prin activitatea sa le scia merit'a; er acel'a carele asepta ca se-i vina tote „mura in gura“, fara lupta si ostenea, se vede totudeuna in sielatu, si candu crede c'a cascadegatu, atunci se pomenesco, ca n'are nimicu.

Tier'a nostra va trebui se-si cascade in dependintia sea, dar acesta independintia nu mai atunci va fi sigura si durabile, candu ea nu va veni dela insielatorii traditiunali ai tieriloru si poporaloru; ei candu noi insine prin activitatea nostra, prin desvoltare nostra nationala interna si esterna — ni o vomu sci procur'a. Acesta este dar directiunea, ce trebuie se o ie tier'a nostra, se o ie Guvernulu nostru in cestiunea atatu de multu desbatuta — a nedependintiei. Lectiunea ce o primi guvernulu nostru prin recel'a si chiar refusu, ce se dice, ca a intempnatu in Viena, acelo unde tocmu 'si punea tote sperantiele, credemu, ca dora nu va fi perduta in vanu! In scurtu voiu se Vi spunu, ca — Dupa in degetatiunile din „Romanulu“, dlu Andrasffy facia de cestiunea nedependintiei, in momentul din urma s'a aretatu eu totulu strainu, si — de aci se aplica — tota'a tacere a cuventulu de tronu despre junctiuni. Dohne ajuta! —

Lamurire si — apelu!

Domnei Maria Ratiu, presiedintei societatii de lectura a femeiloru romane in Turda.

Sci, Domn'a mea, ca pre la anii 1864—5, daca mi mai aducu bine aminte, domnele: Carolina Muresionu, Maria Ratiu, Ecaterina Ratiu, Iuliana Siulutiu, Susana Ratiu, Gracia Micusianu, Iulia Baritiu, Susana Medanu, Clara Groze, Rosalia Ratiu, nasc. Oldh, Anna Campeanu, si eu cea subscrisa, ni-am ingagiatu concursulu nostru la anumite intrapinderi, alu caroru scopu a fostu — de una parte filantropicu, er de alt'a

naintarea nostra in cultura nationala, prin lectura si conversare.

Nu ne potemu maguli, ce o dreptu, ca am fi produsu lucruri ne-asteptate, dar dupa impregiurari, dupa medilocene nostre spirituali si materiali modeste, si — multumita Domnului Antonelli, pre atunci protopopu in Turda, carele prin conosentulu seu zelu inca ni-a statu in ajutoriu, — ostenelele nostre au avutu totusi ce-va rezultatu, precum special-minte: unu micu ajutoriu, datu juristiloru romani din Sibiu, si — una mica biblioteca de opuri romane.

Nu voiescu a imputa nimenui, Domn'a mea, ca acesta societate, carea pentru mai buna, mai intielpta conducere a sa, Te-alesu pre Dta de presiedinte, — a remasu mai multi ani in ne-activitate; ba, daca nu asia fi acusat'a de modestia falsa, asi marturisi chiar, ca eu am desvoltatu celu mai pucinu zelu pentru ajungerca scopulu societatii; cea-ce voiescu in sa se constatu este, ca societatea nostra, de-si a fostu inerte tempu forte indelungatu, esiste totusi dimpreuna cu tote rezultatele sale, caci nici un'a dintre membre nu si-a — detrasu inca ingagiamentulu; ba, presupunendu chiar, ca numai doue membre ar tiené la societate, ea ar esiste inca si atunci, si nimene nu ar ave dreptulu, de a-si insusi, prin ori-ce deductiune logice seu faptee, cea-ce este a societatii si respectivmente a membriloru sale.

Acesta fiindu asi, si — credu — nepotendu-se nega de catra nime, permite-mi Domn'a mea, se me abatu pucinu dela obiectu.

Cam la mediloculu lui augustu anulu curente, una juna Dama romana din Turda, intr'una „epistola deschisa“, publicata in cateva diurnale si subsemnata cu anonimulu „O membra“, — de-si Domn'a sa nici a fostu, nici este membra a societatii nostre, nu numai ca avu intentiunea de a mi sterni activitatea, ei totu o data mi ataca in unu modu, pucinu delicatu, chiar onorea, dandu a se pricepe, ca asi fi intrebuintiatu veniturele societatii in folosulu meu propriu, si descarcandu a supr'a mea inca si alte insulte personale multu mai grosolane, decatu s'ar fi potutu astepta de la delicateti'a unei anime atatu de fragede si de innocentu.

Ca membra a societatii, sentiendu-me atacata in onorea mea, marturisescu, ca am asteptatu cu mare neastemperu trei septemane lungi, ca se convocu adunarea membriloru, pentru ca se cercetamu si constatamu adeverulu! Durere in sa, Dta n'ai facutu acesta!

Asia, dupa nemiscarea DTale, ne mai potendu eu as'apta, Te-am rogatu de-adreptulu se convocu adunarea membriloru, pentru ca se me justifu.

In urma rogarii mele, prin circularia emisa sub 9 sept. ai conchiamatu membrele societatii pre 11 sept. dar — nu sciu din ce cauza chiar Dta nu Te-ai infacisiatu la acesta adunare.

Cu tote, maioritatea membriloru fiindu de facia, adunarea s'a tienutu si, dupe deliberare asupra obiectelor puse la ordinea zilei, s'a adusu concludu, ca inse-si membrele primescu sarcina de a responde sub numele loru la incriminatiunile indreptate contra mea.

Responsulu s'a facutu conformu concludului si, mi se pare, mai antaiu Ti s'a presentatu DTale; Dta in sa obiectandu, ca ai lipsitu din adunare, n'ai voitu a-lu subscrie. A fostu portatu apoi la celelalte membre; dar — afara de doue, alta n'a mai voitu a subscrie, caci unu „insuratielu“, tramisu nu sciu de cine, amblase mai nainte cu ordinulu „se nu subscrie.“

Se intielege, ca responsulu cestiunatu s'a publicatu apoi in diurnale numai cu subsemnatele a doue membre.

Dupa acestu responsu, a aparutu in publicitate de la aceea-si juna dama ne membra, una replica plina de rancore si malitia, unde esci rogata Dta, se binevoiescu a conchiam'a pre tota inteligenti'a romana din Turda, ca se se consulte si se decida asupra sortii societatii nostre de lectura, si se nu pregetu nici eu a me present'a si justifu in acesta adunare.

Despretiundu acesta replica, am tacutu

am asteptatu se vedu: ce va se mai urpedie.

Si intr'adeveru, Dta te-ai si grabitu a conchiam'a pre 9 nov. una adunare de membre si nemembre; era dintr'unu cerculariu, misu in 27 nov. am vedutu, ca una alta adunare fu convocata pre 30 nov. fiindu invitati cu numele toti inteligentii romani din Turda, fara distinctiune, ca cineva este seu nu membra, este barbatu seu femeia. Vei fi observatu, Domn'a mea, in acesta adunare de 30 noemvre, ca indatu ce am vedutu pre unii barbati, forte maturi si seriosi amestecandu-se cu violentia, — ea si cum ar fi fostu vorb'a de unu asaltu in contra inamiculu! — in afacerile societatii nostre, trei membre, intre cari si eu, am parasitu numai decatu adunarea, remanendu, afara de ceta neocompetentiloru, numai Dta si inca doue membre in adunare.

Ce ati facutu apoi acolo, nu vréu se sciu; dar atat'a trebuie se constatu, ca: moioritatea membriloru fiindu absente, Dta trebuid numai de catu se redici adunarea.

Dupa acestea, revinu acuma la meritulu lucrului.

Mai antaiu insemnu, ca daca in calitatea mea de oficiale si membra a societatii, am fost seu nu — vinovata, despre acesta numai membrele societatii sunt in dreptu — competintinte, si in casu de lipsa chiar si detorie a se pronuncia. Judecat'a loru apoi pote fi apelata la forulu publicu.

Si asi credu, Domn'a mea, ca am ajunsu acolo, unde ajutata mai alesu si de bunavointi'a si de sinceritatea DTale, problem'a se va pote deslega fara mare greutate.

Deci, Domn'a Presiedinte, cunoscendu-Ti nobleti'a animei, ca membra a societatii vinu cu deplina incredere in impartialitatea DTale, si cu totu respectulu Te rogu, se binevoiescu a-mi da unu responsu pozitivu si respicatu la ficcare din urmatoriele intrebari:

1. De la 1864/5, pana in timpulu de facia, cate adunari ale societatii nostre de lectura ai conchiamatu DTa?

2. De cate ori si candu — nu m'am presentatu eu in acele adunari?

3. Cu ce dreptu si pe cine ai conchiamatu DTa la adunari ale societatii de la 9 si 30 noemvre a. c.?

4. Candu s'a disolvatu, daca s'a disolvatu — societatea nostra de lectura, si — ori s'a disolvatu, ori nu s'a disolvatu, — a sui este proprietatea bibliotecei? si prin urmare — cine are dreptulu a dispune de ea?

5. Adeveratu este ore, Domn'a Presiedinte, ca intr'alta dia dupa adunarea de la 30 nov. unu Domnu, presentandu-Ti o scrisore, subsemnata de cinci membre ale societatii cari dechiarau de nelegali adunari conchiamate afara de competintia, Te provocau, ca in terminu de trei zile se convocu membrele societatii, era pana atunci se predai bibliotece'a pe langa inventariulu domnei Ecaterina Ratiu, — Dta ai fi responsu:

„Mindenből lemondtam; semmi sincs nálam!“ adeca: „Am renunciatu la tote; la mine n'are se mai afla nemicu.“

Asteptandu binevoitoriulu DTale responsu si rogandu-Te se binevoiescu a primi espressionea naltei mele stime, me subsemnu

A DTale devotata

Emilia Ratiu, m. p.

Turda, in 6 dec. 1873.

Nasoudu, 8 decemvre 1873.

(Representatiuni si productiuni nationalu, teatrali si choralu.) In septemana trecuta, publiculu naseudeanu a avutu trei seri placute, cari au implutu de bucuria anim'a fiacarui romanu intieleginte, anume: dlu Ioane Baciu Munteanu, aotoru romanu, (de nascere transilvanianu,) trecendu prin acestu opidu, a arangiatu in mediloculu nostru doue representatiuni teatrali, un'a mercuri la 3. a l. c., er a dou'a sambata la 6 a l. c. — Prim'a representatiune a fost compusa din piesele: „Surugiulu romanu“, „Pandurulu cersitoriu“, „Herscu boccegiulu“ si „Vladutiulu mamei“, — tote piesele au fostu pre bine esecutate si — intrerupte in mai multe renduri de numeroase aplause, cu cari publiculu nu mai inceta. — La a dou'a represen-

tatiune s'au jocalu piesele, „Ciobanulu din dealu“, cantioneta de I. Vulcanu, „Chir Nastasia“, de Alessandri, „Paraponitiulu“, idem, „Vladutiulu mamei“, cantioneta compusa si se fini cu o poesia compusa si esecutata de junele actoru Munteanu, intitulata „Ad Nasoudu.“

Din caus'a tempului nefavoritoriu, publiculu nu fu atatu de numerosu ca in de 3 curente, inse multamirea, cu care sciatu dlu Munteanu se indetulede in acestu publicu, a fostu dupla; aplausele nu mai incetau, si la cererea generale se repet'a inca o data — scurta, dar multu plcut'a cantioneta a dlui I. Vulcanu, „Ciobanulu din Ardealu“; publiculu se departa de tusiasmata de bucuria, vediendu si pre june stranepotu de a lui Gelu, imbracianu acesta frumoasa arte.

Domineca sera inse, carea a fostu in adeveru o sera serbatorasca, am fostu fericit vedé, asculta si admira progresulu tenerru studiose la gimnasiulu romanu din locu, art'a musicéi vocali si instrumentali.

Junimea romana, sub conducerea profesore de musica A. Cuna, a arangiatu pre acesta sera unu concertu, la carele au participatu in treaga inteligentia din locu, si parte si din giuru. Succesulu acestui concertu a fostu nespusu, totu publiculu si-a espmatu viu'a multamita prin numeroase aplause. —

Dupa finitulu concertulu, dlu Munteanu, carele participa in acesta sera numai ca oспе, la cererea generale a publiculu, a plecatu a mai repet'a o data cantioneta „Ciobanulu din Ardealu“. Catu de bine sunt pite piesele nostre nationali! Dauna ca sunt mai multe. Unu spectatori.

Invitare.

Comitetulu Societatii de lectura alu Casinei romane din Oravitia, a cisu prin resolutiunea sa din 14 decembre a. c. tienerea adunarei generalis privisorie, pre 28 decembre a. c. st. la carea sunt invitati cu cuvenit'a toti Dd. membri interni si esterni. —

Oravitia, in 15 decemvre 1873.

Pentru Comitetu: 1—

Basiliu Bordanu mp., Giuca mp., presiedintele. notariulu.

Publicatiuni tacsabil.

Concursu.

Pentru implintirea parochiei gr. or. mane din Prisaca, se escrie de nou concursu cu terminu de 6 septemane de la prim'a publicare.

Emolumintele sunt: Doue Sesiuni parochiali, cu 4 jugere padure; — birulu stol'a indatenata de la 150 de case cu 730 suflete.

Concurentii, instruandu petitiunile dupa normativele ven. Consistoriu diecesanu din 3 si 7 maiu a. c. nr. 499, se le indreptate Sinodulu parochialu, prin Scaunulu presbiteralu din Caransebesiu.

Prisaca, in 28 noemvre 1873.

Comitetulu parochialu

in co'ntielegere cu dlu presbiteru tractualu.

Posta Redactiunei.

Dlui N. F. in Pl: Multamite publice pentu Redactiunea nostra seu persona Redactorelui — potemu publica; dar nici, ca e trebuintia. Cereci pentru anulu 1874. Ti se va incuviintia cu placere. —

Dlui N. B. Margin. in Buc: Apretinim a placere; numai cat'a timpu, caci suntemu coplesiti. —

Dlui I. B. in O—m: Ar fi de totu tristu, da am ajunge, ca publicisti'a nostra se se ocupe d'alt'acelea! Lasati-ne, ca abia avem locu pentru altel'ade de interesu; er dealtmintrelea a si fost destul'ade lirea! —